

Mål T-181/02 R

Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Stöd som lämnats till de nya delstaterna — Stöd till undsättning och omstrukturering — Skyldighet att återkräva stöd — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning”

Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 3 december 2002 II-5086

Sammanfattning av beslutet

1. *Interimistiskt förfarande — Sakprövningsförutsättningar — Talan i huvudsaken avser ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen om återbetalning av statligt stöd — Rättsmedel vid den nationella domstolen mot nationella åtgärder för verkställighet — Saknar relevans för frågan huruvida ansökan om interimistiska åtgärder kan tas upp till sakprövning*

(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.1)

2. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Bevisbörda — Ekonomisk skada — Risk för konkurs*
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
3. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Företag som kan tvingas ansöka om konkurs — Bedömning från fall till fall — Beaktande av hur den koncern som företaget hör till fungerar*
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
4. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Beslut av kommissionen om att återkräva statligt stöd — Nationella åtgärder för verkställighet — Inhemska rättsmedel — Av betydelse*
(Artiklarna 230 EG, 234 EG och 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
5. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Villkor för bifall — Avvägning mellan samtliga föreliggande intressen — Beslut av kommissionen om att återkräva statligt stöd*
(Artiklarna 88.2 EG och 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2; rådets förordning nr 659/1999, artiklarna 7 och 11.2)
6. *Statligt stöd — Förbud — Undantag — Stöd som kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Beaktande av det sammanhang som bedömts vid prövningen av tidigare stöd och det beslut som fattats i det avseendet*
(Artikel 87.3 EG)

1. Den omständigheten att ett företag, som har erhållit statligt stöd som kommissionen har beslutat skall återkrävas, kan väcka talan vid en nationell domstol mot åtgärder för verkställigheten av detta beslut kan inte leda till att bestämmelsen i artikel 104.1 i förstainstansrättens rättegångsregler ändras. Enligt denna bestämmelse är det enda villkoret för att en ansökan om uppskov med verkställigheten av en rättsakt som har utfärdats av en institution skall kunna prövas att sökanden har väckt talan om prövning av rättsakten vid rätten. Det kan inte heller leda till att ett sådant företag som

faktiskt har väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut vid förstainstansrätten förvägras ett interimistiskt rättsligt skydd vid gemenskapsdomstolen.

(se punkterna 38 och 39)

2. Frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beak-

tande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det ankommer på sökanden att styrka att han inte kan avvakta utgången av målet i huvudsaken utan att behöva lida sådan skada.

Det behöver inte vara fastställt med absolut säkerhet att skadan är nära förestående utan det är tillräckligt att den ifrågavarande skadan, särskilt då den beror på förekomsten av ett antal faktorer, är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet. Den som ansöker om uppskov med verkställigheten är dock skyldig att bevisa de omständigheter som ligger till grund för antagandet att han kommer att lida allvarlig och irreparabel skada.

En skada av ekonomisk art kan visserligen inte anses vara irreparabel, eller ens svår att avhjälpa, förutom i undantagsfall, eftersom den kan avhjälpas genom ekonomisk ersättning vid ett senare tillfälle, men en interimistisk åtgärd är befogad om det visar sig att sökanden i avsaknad av denna åtgärd skulle befinna sig i en situation som skulle kunna äventyra dess existens innan den dom har avkunnats genom vilken huvudsaken avgörs.

(se punkterna 82—84)

3. Vid bedömningen av en ansökan om interimistiska åtgärder kan en situation i vilken ett företag tvingas ansöka om konkurs utgöra en allvarlig och irreparabel skada, mot bakgrund av de risker som ett sådant förfarande innebär för det berörda företags fortbestånd samt de betydande konsekvenser som ett sådant förfarande medför och som hindrar företags normala verksamhet. En sådan bedömning skall emellertid göras från fall till fall, med beaktande av de särskilda faktiska och rättsliga omständigheterna i varje enskilt mål. I det avseendet kan det beaktas hur den concern fungerar som företaget ingår i.

(se punkterna 88, 89 och 92)

4. Om lagenligheten av ett beslut om att återkräva statligt stöd bestrids med stöd av artikel 230 EG är den nationella domstolen inte bunden av detta tvingande beslut, utan den behåller möjligheten att bevilja uppskov med verkställigheten av en begäran om återkrav av stödet, i avvaktan på att huvudsaken skall avgöras vid första instansrätten. Det är även möjligt för den nationella domstolen att begära förhandsavgörande från EG-domstolen med stöd av artikel 234 EG. Att en ansökan om uppskov inte bifallits av gemenskapsdomstolarna hindrar inte heller en nationell domstol från att bevilja uppskov.

Det ankommer följaktligen på stödmottagaren att, i samband med en ansökan om interimistiska åtgärder som ingetts till gemenskapsdomstolen, visa varför de i nationell rätt föreskrivna möjligheterna att förhindra att stödet återkrävs inte skulle kunna förhindra att denne lider en allvarlig och irreparabel skada, och följaktligen att kravet på skyndsamhet är uppfyllt.

(se punkterna 107—110)

5. Vid ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut om statligt stöd ankommer det på förstainstansrättens ordförande att göra en avvägning mellan sökandens intresse av att de begärda interimistiska åtgärderna beviljas, å ena sidan, och det allmänna intresset av att beslut som antagits inom ramen för kontrollen av statligt stöd verkställs, å andra sidan.

I detta hänseende är det allmänna intresse för vilket kommissionen fullgör de uppgifter som åläggs den genom artikel 88.2 EG och artikel 7 i förordning nr 659/1999, för att väsentligen säkerställa att den gemensamma marknaden inte snedvrids genom statliga stöd som är skadliga för konkurrensen, av särskild betydelse. Följaktligen skall

gemenskapsintresset normalt — om inte nästan alltid — ges företräde framför stödmottagarens intresse av att undvika verkställigheten av återbetalningsskyldigheten innan huvudsaken avgjorts.

Det förhållandet att ett stöd är av relativt ringa storlek eller att det mottagande företaget är relativt litet utesluter inte a priori att handeln mellan medlemsstaterna kan påverkas, och det faktum att företagets marknadsandel är liten kan inte åberopas för att visa att det föreligger särskilda omständigheter som motiverar att uppskov med verkställigheten av ett sådant beslut beviljas.

Den omständigheten att kommissionen bedömt att villkoren inte är uppfyllda för att anta ett beslut om att tillfälligt återkräva stödet med stöd av artikel 11.2 i förordning nr 659/1999 medför inte på något sätt att kommissionen, efter det att det kontradiktorska förfarandet har avslutats, är förhindrad att fastställa att det utifrån gemenskapsintresset är motiverat att omedelbart upphäva stödet i fråga och att den situation som rådde innan stödet utbetalades återställs utan dröjsmål. Att kommissionen kom fram till att det omtvistade stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden, efter ett förfarande som tagit lång tid i anspråk, påverkar inte heller på något sätt gemenskapsintresset av att det berörda stödet återbetalas utan dröjs-

mål för att säkerställa att den situation som rådde innan stödet utbetalades återställs och att begränsningarna av konkurrensen på den gemensamma marknaden till följd av detta stöd upphör.

6. Kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning inom ramen för artikel 87.3 EG. Vid prövningen av ett stöds konkurrensbegränsande verkningar är kommissionen skyldig att beakta samtliga relevanta omständigheter, däribland — i förekommande fall — det sammanhang som redan bedömts i ett tidigare beslut samt de skyldigheter som detta tidigare beslut har kunnat ge upphov till för en medlemsstat.

(se punkterna 111—113
och 115—117)

(se punkt 118)